

بناهای خاک پناه روشی برای دستیابی به معماری پایدار

حمیدرضا عرفانی امهدی شعبانیان^{۱*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران.

۲- استادیار، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران. (نویسنده مسئول) Shaabani annahdi@yahoo.com

چکیده

بناهای خاک پناه دارای پیشینه سنتی بوده که به دلیل ظرفیت بالای صرفه جویی در مصرف انرژی، استفاده بهینه از زمین، کاهش آلودگی زیست محیطی، در عصر حاضر در می تواند کاستی های ناشی صنعت و تکنولوژی تا حدودی جبران نموده تخریب های ایجاد شده در طبیعت را تا حدودی جبران نماید. روش این پژوهش از نوع توصیفی بود که با هدف کاربردی و توسعه ای با هدف رابطه بین بناهای خاک پناه و طراحی معماری پایدار با استفاده از مطالعات کتابخانه ای پس از بررسی معیارهای عملکردی بناهای در اعماق زمین و مقایسه آن با معماری پایدار نتیجه گیری شد که بناهای خاکی به دلیل داشتن قابلیت های که همساز با اقلیم و طبیعت می باشند، می توانند پایه و اساس مناسبی برای بررسی بیشتر پایداری این روش ساختمانی قرار می دهد. همچنین برای رسیدن به اهداف معماری پایدار رعایت تعامل سه جانبه بین خلاقیت معمار (ایده و طراحی با نگاه چندبعدی و نه صرفاً کالبدی)، طبیعت (آگاهی به این که زمین با ارزش ترین سرمایه در معماری برای طراحی است) و بهره بردار (درک درست از استفاده بنا همساز با موضوعات منابع زیست محیطی) رعایت این چهارچوب در فرایند هر ساخت و سازی می تواند معیاری برای سنجش پایداری بناها باشد. از این رو بهره برداری از این روش در طراحی و معماری بناها می تواند گامی مؤثر در جهت معماری پایدار محسوب گردد.

واژه های کلیدی: معماری پایدار، بناهای خاک پناه، بهره وری حرارتی، بهره وری انرژی.

مقدمه

در حوضه معماری، توجه به مخاطرات زیست محیطی و تأثیرات ویران گر آن بر سلامت و حیات انسان، تأکید بر حفظ سلامت فردی و پیوند پیرامون و رضایت خاطر انسان از زندگی در ساختمان هایی که امنیت، آسایش و سلامت او را تأمین می نماید سبب شکل گیری معماری پایدار گردید در معماری پایدار، بنا به عنوان بخشی از پیکره محیط مجاور و طبیعت پیرامونش نه تنها سبب هدر رفتن انرژی نمی شود، انواع آلودگی های محیطی را ایجاد نمی نماید و بر سلامت انسان تأثیر منفی نمی گذارد بلکه با صرفه جویی و مصرف بهینه انرژی، برخورداری از مصالح همساز با اقلیم و قرار گرفتن در چرخه زیست بوم، در جهت تحقق اهداف توسعه پایدار حرکت می کند با توجه به بحران انرژی در جهان و رشد سریع شهرنشینی به نظر می رسد که باید راهکارهای مناسبی جهت کنترل و کاهش تأثیرات منفی ساخت و ساز بر طبیعت ارائه شود (دربان و جوادنیا، ۱۳۹۷: ۱).

این در حالی است که در کشورهای در حال توسعه که طراحی مسکن پایدار، تلاش های نظری و عملی کافی در بر ندارد، تصمیم گیری در مورد راهبردهای طراحی پایدار مناسب اغلب در ناآگاهی از مسائل موقعیتی و زمینه ای و انزوا از رویه های محلی هست (یاها و حسن پور^۲: ۲۰۲۲: ۱). از سوی دیگر، سیستم های گرمایش و سرمایش مدرن منجر به انتشار مقدار زیادی دی اکسید کربن در محیط هستند که این امر باعث افزایش اثر گلخانه ای و تخریب لایه ازن هست. مقدار زیادی از برق مصرفی سیستم های تهویه از سوخت های فسیلی تولید می شود که اثر مخربی دارد. در صورتی که پتانسیل منابع انرژی تجدید پذیر بسیار وسیع است که از نمونه های آن می توان به انرژی تابشی خورشید اشاره کرد که با استفاده از انرژی خورشیدی می توان میزان این اثرات مخرب را کاهش داد (ویو تی هاشه^۳: ۲۰۱۷).

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران.

(erfaniamahdi77@gmail.com)

^۲ استادیار، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران.*

(Shaabaniannahdi@yahoo.com)

^۳ Yaha & Hasanpoor

^۴ VuyoTHshe

از این رو در عصر حاضر، با توجه به وجود مسائلی همچون بحران انرژی، آلودگی‌های زیست‌محیطی و نیز افزایش تقاضای مسکن ناشی از رشد مداوم جمعیت در جهان، ضروری است تا راهبردهای طراحی در ساختمان، با هدف کاهش انرژی مصرفی و آلودگی‌های زیست‌محیطی، جهت‌گیری شوند. طراحی ساختمان‌های غیرفعال، می‌تواند این اهداف را تا حد قابل توجهی تحقق بخشد. خانه‌های زمین‌پناه طراحی نوآورانه و جایگزین خانه‌های بر روی زمین بوده‌اند که به صورت غیرفعال منجر به کاهش مصرف انرژی ساختمان و تأمین آسایش حرارتی می‌شود. پناه بردن به دل زمین و استفاده از خاصیت حرارتی خاک یکی از ترفندهایی است که در گذشته برحسب تجربه، در برخی اقلیم‌ها مورد استفاده قرار می‌گرفته است (آل میومین؛ ۲۰۰۱). بر این اساس با توجه به نیاز اکثر کشورهای جهان از جمله ایران به کاهش مصرف انرژی و زمین برای سکونت، استفاده از این بناها می‌تواند کمک مؤثری در کاهش مصرف انرژی، برای سکونتگاه‌ها باشد. ساخت پناه در زمین یکی از فن‌آوری‌های قدیمی برای حفاظت از شرایط آب‌وهوایی هست که این موضوع در دوران از گذار از سنت به مدرن در معماری به فراموشی سپرده شده است.

انسلم^۱ (۲۰۰۸)، در توضیح خانه‌های زمین‌پناه این بناها را سازه‌هایی اطلاق می‌کند که در داخل یا با تکیه‌گاه زمین به‌عنوان مصالح، عمدتاً به سبک‌های کاربردی ساخته می‌شوند که برای رفع نیازهای مردم در زمان و مکان خود ابداع شده‌اند. این سازه‌ها در گذشته توسط افرادی ساخته می‌شدند که در هیچ نوع طراحی رسمی معماری آموزش ندیده بودند، بلکه به پوششی وابسته بودند که ساختار زمین می‌توانست آن‌ها را برای اهداف سرپناه، گرما و امنیت فراهم کند. با این حال، تلاش اخیر برای صرفه‌جویی در انرژی و بهره‌وری در ساختمان‌ها، توجه انسان‌ها را بر روی مواد زمین نه تنها به‌عنوان پشتیبان، بلکه به‌عنوان جمع‌آوری برای استفاده از انرژی غیرفعال در داخل خانه تغییر داده است (انسلم، ۲۰۰۸: ۱۲۱۴).

در این راستا کارپنتر^۲ (۱۹۹۵) نیز اعتقاد دارد، ساختمان‌های زمین‌پناه دارای بهترین پتانسیل برای صرفه‌جویی در انرژی در هر طراحی هست به این صورت که نه تنها تفاوت دما بین بیرون و داخل کاهش می‌یابد، بلکه ساختمان در برابر تابش مستقیم خورشید نیز محافظت می‌شود. در مورد اقلیم‌های سردتر، طبق گفته کومار^۳ و همکاران (۲۰۰۷)، میزان اتلاف گرما در سازه‌های زمین‌پناه در طول زمستان، در مقایسه با سازه‌های روی سطح زمین کمتر هست، نتایج نشان می‌دهد که سازه‌های زمین‌پناه به دلیل انتقال حرارت کمتر از اجزای ساختمان به زمین، نشان‌دهنده تأمین گرمای غیرفعال از زمین حتی در دمای بسیار سرد زمستان است، از این رو عاملی برای صرفه‌جویی در انرژی در ساختمان‌های زمین‌پناه است.

صرف نظر از صرفه‌جویی انرژی که اقلیم زیرسطحی زمین فراهم می‌کند، سایر ویژگی‌های مفید دیگر برای پناهگاه‌های زمینی مانند بازیافت فضای سطحی با جابجایی عملکردها به زیرزمین است، پناهگاه‌های خاکی فضای سطح با ارزش را برای سایر مصارف کاربری آزاد می‌کنند و از لحاظ بصری سطح زمین را بهبود می‌بخشند. بنابراین محیط باز آزاد شده، می‌تواند برای زمینه محوطه‌سازی و در نتیجه ایجاد فضای سبز مطلوب را فراهم نماید (انسلم، ۲۰۰۸: ۱۲۱۵). از دیگر مزایای ساختن در پناه زمین، می‌توان به آزادسازی فضای باز، تأمین محیطی آرام با کاهش آلودگی صوتی در داخل بنا، ایمنی در مقابل حوادث طبیعی، کاهش هزینه تعمیرات و نگهداری و راهکاری در جهت دفاع غیرعامل اشاره نمود (عمادیان و آیت‌اللهی، ۱۳۹۳).

در این راستا برخی از معماران بر این باور هستند که تقلید از طبیعت، به‌مراتب بیش از زیباسازی ظاهر ساختمان‌ها، مفید فایده خواهد بود. بنابراین، آن‌ها برای الگوبرداری از قواعد ساختاری موجود از طبیعت، تلاش می‌نمایند آن‌ها بر این مسئله تأکید دارند که استفاده از طراحی‌های مبتنی بر طبیعت و الگوهای طبیعی، نه فقط یک شعار پرطرفدار بلکه به‌عنوان یک مسئله حیاتی و مقرون به صرفه از نظر اقتصادی و مالی است. با این همه، استفاده از مدل‌های موجود در طبیعت در ساختمان‌ها، که هم از نظر زیباشناختی و هم از نظر کارکردهای پرشمارش دارای توجیه فنی است (هگان؛ ۲۰۰۱).

پیشینه پژوهش

^۱. Al Mumin

^۲. Anselm

^۳. Karpnter

^۴. Kumar et al

^۵. Hagan

در زمینه بناهای خاک‌پناه پژوهش‌های گوناگونی انجام شده است. از جمله موسوی‌نسب (۱۳۹۳)، در پایان‌نامه خود با موضوع «ساختمان‌های صفر انرژی» در قسمتی به ساختمان صفر انرژی با معماری خاک‌پناه اشاره کرده است که منجر به بهینه‌سازی مصرف انرژی در ساختمان‌های خاک‌پناه می‌شود.

نصراللهی و اکرمی‌ابرقویی (۱۳۹۵)، در پژوهشی با عنوان «ارزیابی اثر بهره‌وری انرژی ساختمان‌های خاک‌پناه در کاربری‌های مختلف نمونه موردی: اقلیم گرم و خشک شهر یزد» به این نتیجه دست یافتند که با افزایش عمق فرورفتن ساختمان درد خاک، درصد صرفه‌جویی آن نسبت به ساختمان متداول روی سطح زمین افزایش می‌یابد.

عمادیان‌رضوی (۱۳۹۷)، در پژوهشی با عنوان «ارزیابی عملکرد حرارتی بناهای زمین‌پناه در مواقع سرد سال (نمونه موردی: اقلیم گرم و خشک یزد)» به این نتیجه رسید، با بهره‌مندی از ایده معماری در پناه زمین، می‌توان صرفه‌جویی قابل ملاحظه‌ای در مصرف انرژی در مواقع سرد سال در اقلیم گرم و خشک ایجاد نمود.

عرب و فرخزاد (۱۳۹۸)، در پژوهشی با عنوان «مکان‌یابی اقامتگاه بین‌راهی با رویکرد معماری خاک‌پناه در استان سمنان» به این نتیجه دست یافتند که پارامترهای اصلی اعتبارسنجی مکان این اقامتگاه: دسترسی (جاده)، فاصله از شهر، جهت جغرافیایی، شیب زمین، سازه‌های زمین‌شناسی، جنس خاک و سطح تراکم آبراهه‌ها هست.

پورقصابی و میرزامحمدی (۱۳۹۸)، در پژوهشی با عنوان «بررسی طراحی معماری پایدار با رویکرد طراحی معماری بیونیک و ارتباط آن‌ها با یکدیگر» دریافتند که الهام‌گیری از معماری بیونیک می‌تواند در طراحی معماری پایدار مؤثر واقع گردد.

همچنین در زمینه پژوهش‌های غیرفارسی، در تحقیقی آلمیومین (۲۰۰۳)، به‌منظور شبیه‌سازی حرارتی گودال باغچه‌ها، نرم‌افزاری تهیه نموده است. این نرم‌افزار بر اساس فایل اطلاعات هواشناسی که شامل داده‌های ساعتی دماست و همچنین ویژگی‌های حرارتی مصالح، منابع گرما، شرایط مرزی، محیط خارجی موردنظر و سایر پارامترها جذب و اتلاف گرما را محاسبه می‌کند.

آنسلم (۲۰۱۲)، در پژوهشی بیان نمود که معماری در پناه زمین امروزه می‌تواند به‌عنوان سازه‌ای که با استفاده از جرم زمین در برابر دیوارهای خارجی به‌عنوان جرم حرارتی خارجی باعث کاهش از دست دادن حرارت و حفظ مداوم دمای هوا در محیط داخلی شود، مورد استفاده قرار گیرد.

آلکاف و همکاران (۲۰۱۶)، در پژوهشی با عنوان «بررسی ساختمان‌های زیرزمینی به سمت بهره‌وری انرژی حرارتی و توسعه پایدار»، به این نتیجه می‌رسند که ساختمان‌های محافظت‌شده از زمین در سرتاسر جهان پایه‌ای را برای بررسی بیشتر پایداری این‌روش ساختمان نشان می‌دهند.

هاشه (۲۰۱۷)، نیز در پژوهشی با عنوان «گرمایش و سرمایش خورشیدی ساختمان‌ها چقدر پایدار است؟» نتیجه‌گیری می‌کند که با استفاده از انرژی خورشیدی می‌توان میزان اثرات مخرب زیست‌محیطی را کاهش داد.

یاهو و حسن‌پور (۲۰۲۲)، در پژوهشی با عنوان «چارچوب روشی برای طراحی معماری پایدار: تمرین مسکن در خاورمیانه»، به این نتیجه می‌رسند که ردیابی چارچوب، مدل‌های مسکن پایدار در شیوه‌های طراحی کشورهای خاورمیانه می‌تواند با استفاده از مدل‌های طراحی به‌صورت جداگانه یا با ترکیب بیش از یک مدل برای ایجاد شیوه‌های طراحی پایدار در زمینه مسکن پاسخگوتر استفاده شود و همچنین به معماران در شهرهای خاورمیانه امکان می‌دهد مدل‌های طراحی منطقه‌ای را به‌راحتی و عملی ردیابی کنند و رویکردها و استراتژی‌های طراحی مناسب را به شیوه‌ای یکپارچه انتخاب کنند.

از این‌رو هدف اصلی این پژوهش دستیابی به راه‌کارهایی است تا بتوان از زمین به‌عنوان باارزش‌ترین سرمایه در طراحی معماری و حفظ محیط‌زیست در راستای تحقق معماری پایدار کمک گردد. بنابراین عمده‌ترین مسائلی که این پژوهش به دنبال آن است، عبارت است از این‌که آیا بین بناهای خاک‌پناه و معماری پایدار رابطه وجود دارد؟

روش پژوهش

با توجه به هدف اصلی پژوهش، روش این پژوهش توصیفی و با هدف کاربردی، توسعه‌ای هست. برای گردآوری داده‌ها از روش کتابخانه‌ای استفاده می‌گردد.

مبانی نظری

پایداری

پایداری در عرصه زندگی شهری در سه شاخه پایداری اجتماعی، پایداری اقتصادی و پایداری زیست‌محیطی معرفی شد و معماران در دو دهه گذشته برای رسیدن به پایداری زیست‌محیطی به دنبال تدوین روش‌ها و اصولی بودند که در قالب نام‌های مختلف، از قبیل طراحی پایدار، پایداری در معماری و معماری سبز معرفی شده است (هال، ۲۰۰۰، ۲۳).

هدف طراحی پایدار، یافتن راه‌حل‌های معمارانه است که بتواند رفاه و هم‌زیستی این سه گروه را تضمین کند برای رسیدن به این هدف، گریزی نیست جز تدوین قوانین و ضوابطی که طراحان، مجریان و بهره‌برداران با رعایت آن‌ها نه تنها به هدف تعریف پایداری که در ابتدا اشاره شده نائل شوند بلکه معماری سبز به معنی واقعی کلمه، چهره شهرها و بناهای ما را مردم‌وارتر کند در واقع تبیین اصول به همگان کمک خواهد کرد که به جای ایستادن و مقاومت در مقابل طبیعت، نه تنها با آن همراه شویم، بلکه از مواهب و نقاط قوت آن به نفع معماری بنا استفاده کنیم (دربان و جوادنیا، ۱۳۹۷: ۲؛ به نقل از علینقی‌زاده و کیخا، ۱۳۹۲).

معماری پایدار

معماری سازگار با محیط اقتصادی، اجتماعی و طبیعی، فرآیند خلق فضا است که طی آن منابع طبیعی، در طول زمان ساخت و بهره‌برداری به کمترین حد آسیب می‌بیند.

سه اصل اساسی برای پایداری در معماری مطرح می‌شود: صرفه‌جویی در مصرف منابع، که با کاهش مصرف، استفاده مجدد و بازیافت منابع طبیعی به کار گرفته شده در ساختمان سروکار دارد، طراحی بر اساس چرخه حیات، که روشی را برای تحلیل فرآیند ساختن بنا و تأثیرات آن بر محیط‌زیست مطرح می‌کند و دست‌آخر طراحی انسانی، که بر تعامل بین انسان و جهان طبیعی تمرکز دارد (پوراحمدی، ۱۳۹۱: ۵۸).

شاخص‌های شکل‌گیری معماری پایدار

نمودار ۱- شاخص‌های معماری پایدار (منبع: محمدی مقدم، ۱۳۹۰)

معماری خاک‌پناه (زمین‌پناه)

در زمینه عملکرد انرژی ساختمان، حکمت باستانی استفاده از زمین به‌عنوان تعدیل‌کننده دما در برابر آب‌وهوای سخت، پتانسیل قابل توجهی برای تبدیل شدن به یک راه حل مناسب در برابر ناکارآمدی انرژی سیستم گرمایش، تهویه و تهویه مطبوع در ساختمان دارد. این شیوه خنک‌سازی غیرفعال خلاقانه و سنتی دستیابی به اکثر معیارهای توسعه پایدار در مورد تقاضای رو به رشد مسکن در جهان، تغییرات آب‌وهوایی، کاهش سوخت‌های فسیلی و همچنین مساحت و منابع محدود زمین را ممکن ساخته است (اسکاف و همکاران؛ ۲۰۱۶).

همچنین بسیاری از معماری‌های خودایستا، با ورود به عمق زمین شکل گرفته‌اند. فضاهای ساخته شده در عمق زمین قدیمی‌ترین نوع سرپناه بشر محسوب می‌گردند که دارای پیشینه‌ای فراتر از اولین بناهای معمول ساخته شده بر زمین می‌باشند. عوامل جوی و نوسانات درجه حرارت در ساختمان‌های زیرزمینی تأثیر بسیار کمی دارند از جمله: کنترل حرارتی، حفاظت در مقابل شرایط غیرعادی دیگر نظیر آتش‌سوزی ناشی از عوامل جوی، طوفان و صدهای شدید به‌طور مثال صدای ناشی از فرودگاه‌ها و بزرگ پسته راه‌های زمین مانند یک حائل ساختمان را در مقابل این تغییرات محافظت می‌کند. طوفان و باد به داخل زمین نمی‌تواند نفوذ کند زمین بی‌پسته در واقع به‌مثابه یک عایق حرارتی ضخیم، از انتقال حرارت به داخل زمین جلوگیری می‌کند. هر چه ساختمان در عمق بیش‌تری از زمین باشد، به دلیل آن که ضخامت خاک

۱. Hall

۲. Saqaff et al

بیشتر است، تغییرات درجه حرارت کمتر است. از عمق ۶/۱ به بعد درجه حرارت زمین تقریباً ثابت است و برابر درجه حرارت سالیانه در فضای خارج آن محل هست (قبادیان، ۱۳۹۰: ۲۷).

نمودار ۲- شاخص‌های بناهای خاک پناه

الگوهای طراحی بناهای خاک پناه در معماری

استفاده از نام خاک پناه و یا زمین پناه، لزوماً به این معنا نیست که ساختمان بایستی در زیرزمین احداث گردد. در واقع اطلاق نام خاک پناه به این گونه ساختمانی، زائیده نحوه ارتباط او با محیط پیرامون است. به عبارت دیگر ساختمان خاک پناه، همان سازه معمولی و رایج خود را دارد با این تفاوت که سطح بیرونی آن در تماس با حجم حرارتی قابل توجهی از خاک (به طوری که سهمی قابل توجه در بازده حرارتی ساختمان داشته باشد) یا لایه‌های زیرین زمین باشد (آلکاف و همکاران، ۲۰۱۶: ۲۰).

شکل (۱): خانه‌های زیرزمینی در روستای ماتماتا (در جنوب کشور تونس)

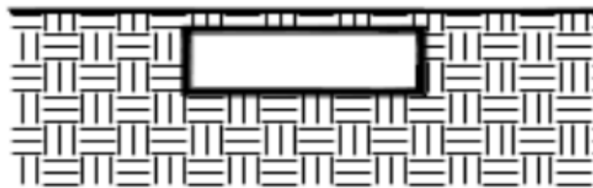
منبع: (<https://www.iranart.news>)

در مورد طراحی ساختمان‌های خاک پناه ایده‌ها و طراحی‌های گسترده‌ای وجود دارد که در این پژوهش دسته‌بندی گونه‌های طراحی به شرح ذیل خواهد آمد:

۱- در زیر سطح زمین

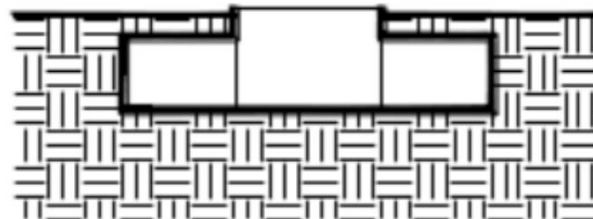
این نوع طراحی با جهان خارجی ارتباط ندارد و یا ارتباط بسیار کمی دارد. آن‌ها می‌توانند در عمق زمین و یا فقط در زیر سطح باشند. به طور کلی فقط ورودی روی زمین است. در اصل نور و هوای این فضاها به صورت مکانیکی تأمین می‌شود (مجینفرت و گلیک، ۲۰۰۳).

^۱ Alkaff et all
^۲ Meijenfeltdt & Geluk

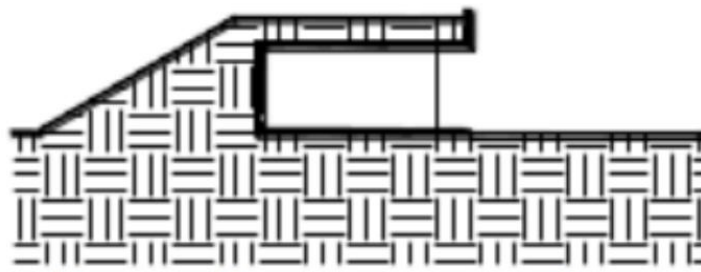
شکل (۲): در زیر سطح زمین
منبع: (مجینفرت و گلیک، ۲۰۰۳)

۲- **آتریوم یا حیاط مرکزی:** این نوع از سکونت‌گاه‌ها دارای پیشینه بالایی بوده و در معماری سنتی کشورهای مختلف مشاهده می‌شود. همچنین دارای فرمی اجرایی و امکان بالای موفقیت بنا در پناه زمین در عصر حاضر است این نوع کارایی بسیار بالایی از نظر انرژی دارد زیرا خاک میزان زیادی از سطح خارجی آن را احاطه کرده است و بازشوهایی دیوار و دره‌ای کمتری دارد. این فضاها زیر سطح زمین هستند و می‌توانند تا اعماق زیاد زمین ادامه داشته باشند ولی همواره ارتباط مستقیم با جهان خارج و نور طبیعی دارند. برای گرفتن نور روز از پاسیوها، آتریوم‌ها و گنبدها استفاده می‌کنند. یک آتریوم می‌تواند نور روز را تا عمق بسیار زیادی هدایت کند و نه تنها نور طبیعی را تأمین کند بلکه بخشی از دید و منظر خارج را نیز به داخل بکشد. در هر صورت نمایی از آسمان ارتباط با فصل‌ها، آب‌وهوا و زمان روز را فراهم می‌کند. این نوع طراحی برای زمین‌های مسطحی که خاک نفوذپذیر، خشک و یا خوب زهکشی شده داشته باشند و از منبع آب زیرزمینی دور باشند مناسب است (تمی و هریز، ۲۰۰۴).

شکل (۳): آتریوم یا حیاط مرکزی
منبع: (تمی و هریز، ۲۰۰۴)

۳- **تحت پوشش زمین:** ساختمان‌های تحت پوشش زمین، زیرزمین نیستند. این نوع ساختمان‌ها از معایب فنی ساختمان‌های زیرزمینی عاری‌اند درحالی‌که از مزایای فضای آن بهره می‌برند. نور روز می‌تواند به‌صورت معمول درون ساختمان نفوذ کند و دید و منظر دست‌نخورده باقی بماند. سطح زمین روی ساختمان می‌تواند به‌عنوان یک پارک، چشم‌انداز و یا محیط شهری استفاده شود. این نوع طراحی بهترین هماهنگی را با سراچه‌های شیب‌دار و زمین‌های کوهستانی دارند. در این نوع طراحی همه دیوارها به‌جز دیوار جبهه جنوبی در مناطق سرد و جبهه شمالی در مناطق گرم با خاک پوشیده می‌شود (کلی، ۲۰۱۳).

شکل (۴): تحت پوشش زمین
منبع: (کلی، ۲۰۱۳)

۱) Temeemi& Harris
۲) Temeemi& Harris
۳) Kelly

نتیجه گیری

در این پژوهش سعی گردید تا تأثیر بناهای خاک پناه در پیوند با طراحی معماری پایدار بررسی شود و نگاهی گذرا به مفاهیم بناهای خاک پناه و طراحی معماری پایدار صورت پذیرد. با توجه به مباحث گسترده‌ای که امروزه در رابطه با موضوع پایداری و نیاز نسل‌های آینده به محیط‌زیست مطرح است در معماری نیز می‌توان با این نگاه که یکی از مهم‌ترین تأثیرات انسان به محیط‌زیست ناشی از ساخت‌وسازها بوده و متقابلاً تأثیر محیط‌زیست بر انسان می‌باشد. بنابراین ایده‌های طراحی نظیر بناهای خاکی به‌عنوان الهام از طبیعت می‌تواند رابطه تنگاتنگی با معماری پایدار داشته باشد. همچنین با اشاره بر ایده طراحی در پناه خاک و بهره‌گیری از ثبات حرارتی زمین بر مقرون به صرفه بودن از نظر هزینه مصرف انرژی این‌گونه بناها به لحاظ زیست‌محیطی در مقایسه با همان ساختمان بر روی زمین، که مبتنی بر تفکران مدرن احداث می‌گردند پرداخته شد که در این رابطه نیز می‌توان گفت بناهای یادشده می‌توانند قسمتی از آثار مخرب و کاستی‌های ناشی از صنعت و تکنولوژی را بر محیط‌زیست جبران نموده و روشی مناسب برای تقلیل انرژی هدر رفته و یا کنترل آن و بهینه‌سازی مصرف انرژی باشند. بنابراین با توجه به مقایسه شاخص‌های بناهای یادشده با معماری پایدار می‌توان گفت که برای رسیدن به اهداف معماری پایدار، رعایت تعامل سه‌جانبه بین خلاقیت معمار (ایده و طراحی با نگاه چندبعدی و نه صرفاً کالبدی)، طبیعت (آگاهی به این‌که زمین بارزترین سرمایه در معماری برای طراحی است) و بهره‌بردار (درک درست از استفاده بنا همساز با موضوعات منابع زیست‌محیطی) رعایت این شیوه در فرایند هر ساخت‌وسازی می‌تواند معیاری برای سنجش پایداری بناها باشد و بهره‌برداری از این روش در طراحی و معماری بناها می‌تواند گامی مؤثر در جهت معماری پایدار محسوب گردد.

مراجع

مراجع فارسی

- پوراحمدی، محبوبه. (۱۳۹۲). بررسی الگوهای پایداری در معماری خانه‌های سنتی مهریز، نشریه شهر و معماری بومی، شماره ۳ تهران.
- تقی‌پور قصابی، بهزاد، میرزامحمدی، احمد. (۱۳۹۸). "بررسی طراحی معماری پایدار با رویکرد طراحی معماری بیونیک و ارتباط آن‌ها با یکدیگر". نشریه علمی تخصصی شباک سال پنجم، شماره ۶.
- دربان، علی. جوادنیا، مینا. (۱۳۹۷). "معماری سبز گامی به سوی معماری پایدار". مجله معماری شناسی، سال اول شماره ۵.
- عرب، مریم. فرخزاد، محمد. (۱۳۹۸). مکان‌یابی اقامتگاه بین‌راهی با رویکرد معماری خاک پناه در استان سمنان. مجله آمایش جغرافیایی فضا، فصلنامه علمی- پژوهشی دانشگاه گلستان سال نهم/ شماره مسلسل سی و دوم. صفحات: ۱۹۸-۱۸۱.
- عمادیان‌رضوی، سیده‌زینب. (۱۳۹۷). "ارزیابی عملکرد حرارتی بناهای زمین پناه در مواقع سرد سال (نمونه موردی: اقلیم گرم و خشک یزد)". نشریه معماری اقلیم گرم و خشک سال ششم، شماره هفتم.
- قبادیان، وحید. (۱۳۹۰). "بررسی اقلیمی ابنیه سنتی"، تهران، انتشارات دانشگاه تهران. چاپ هفتم.
- محمدی‌مقدم، محمدرضا، ۱۳۹۴، معماری همساز با اقلیم با نگاه توسعه پایدار، کنفرانس بین‌المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط‌زیست؛ افق‌های آینده، نگاه به گذشته، تهران.
- موسوی‌نسب، ماهرخ. (۱۳۹۳). دستیابی به ساختمان صفر انرژی با معماری خاک پناه" پایان نامه کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
- نصراللهی، نازنین. اکرمی‌ابرقویی، فاطمه. (۱۳۹۵). "ارزیابی اثر بهره‌وری انرژی ساختمان‌های خاک پناه در کاربری‌های مختلف نمونه موردی: اقلیم گرم و خشک شهر یزد". دو فصلنامه علمی-پژوهشی مرمت و معماری ایران سال ششم، شماره یازدهم.

مراجع غیرفارسی

- Al -Mimi n, A. A. (۲۰۰۱). Sui tabi lity of sunken courtyards i n the desert cl i mate of Kuwait . *Energy and Bui l di ngs* , ۳۳(۲), ۱۰۳-۱۱۱. ht t ps:// doi . org /۱۰.۱۰۱۶/S۰۳۷۸- ۷۷۸۸(۰۰)۰۰۰۷۲-۴
- Ansel m Akubue J i deofor. (۲۰۰۸). Passi ve annual heat storage pri nci pl es i n earth shel tered housi ng.asuppl ementary energy savi ng systemi n resi denti al housi ng. *Energy and Bui l di ngs* ۴۰. ۰۰۰۰.۰۰۰۰۰۰۰۰.۰۰۰۰/۰۰۰۰۰۰۰۰.۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰, ۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰, ۱۹۹۴.
- Hagan, S. (۲۰۰۱), Taki ng Shape: A NewCont ract bet ween Archi tecture and Nat ure, Archi tectural Press, St.Loui s, USA

- Hall, P., Pfeiffer, U. (۲۰۰۰). *Urban Future ۲۱; A Global Agenda for Twenty-first Century Cities*, E & FNSpon, London.
- Hshe, T. Hshe. (۲۰۱۷). solar heating and cooling buildings how sustainable?. International Conference on Sustainable Materials Processing and Manufacturing, SMPM ۲۰۱۷, ۲۳-۲۵. [www.scribd.com/document/354444444/International-Conference-on-Sustainable-Materials-Processing-and-Manufacturing-SMPM-2017-23-25](#)
- Kelly, J. (۲۰۱۳). ۱۰ *Anazing Underground Cities*.
- Meijer, E. von, & Geluk, M. (۲۰۰۳). *Belowground level: creating new spaces for contemporary architecture*. Boston, MA: Birkhäuser-Publishers for Architecture. Retrieved from architecture <https://www.worldcat.org/title/below-ground-level-creating-new-spaces-for-contemporary>.
- P. Carpenter, (۱۹۹۵). *Sod It' An Introduction to Earth Sheltered Development in England and Wales*. Published by Coventry University, Coventry, England.
- R. Kumar, S. Sachdevab, S.C. Kaushik, *Dynamic earth-contact building: asustainable low-energy technology*, *Building and Environment* ۴۲ (۲۰۰۷) ۲۴۵۰-۲۴۶۰.
- SA Alkaff, SC Si mn MNE Efzan. (۲۰۱۶). A review of underground building towards thermal energy efficiency and sustainable development. www.wel-sevier.com/locate/rser.
- Saqaff A. Alkaff, S.C. Si mn, MN Ervi na Efzan. (۲۰۱۶). A review of underground building towards thermal energy efficiency and sustainable development. journal homepage: www.wel-sevier.com/locate/rser
- Tenem, A. A., & Harris, D. J. (۲۰۰۱). The generation of subsurface temperature profiles for Kuwait. *Energy and Buildings*. [https://doi.org/10.1016/S0378-7635\(00\)00030-9](https://doi.org/10.1016/S0378-7635(00)00030-9)
- Yahya, Nagham and Hassanpour, Badi ossadat. (۲۰۲۲). *A Methodical Framework for Sustainable Architectural Design: Housing Practice in the Middle East*. MDPI stays neutral with regard to jurisdictional claims in published maps and institutional affiliations.